

KARTA MODUŁU KSZTAŁCENIA

Informacje ogólne							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:		Fizjoterapia					
Profil studiów:		Praktyczny					
Forma studiów:		Stacjonarne					
Nazwa modułu:		Fizjoterapia dzieci z autyzmem					
Kod modułu kształcenia:		MK_MF107					
Rodzaj modułu kształcenia:		Obowiązkowy					
Rok studiów	5	Forma zajęć i liczba godzin:					
Semestr	9	Wykłady	Ćwiczenia	Laboratoria	Seminaria	Zajęcia praktyczne	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS:	2	10	15				
Forma zaliczenia		Zaliczenie na ocenę					

Autor programu:

mgr Monika Kamieniecka

Cele kształcenia:

1. Zapoznanie ze specyfiką funkcjonowania dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu oraz sposoby terapii
2. . Zdobycie umiejętności doboru metod oraz przeprowadzenia i nadzoru fizjoterapii w różnych etapach leczenia autyzmu.
3. Umiejętność kontrolowania wyników i przebiegu fizjoterapii oraz prowadzenie odpowiedniej dokumentacji.

Wymagania wstępne.

Posiada wiedzę z zakresu anatomii, fizjologii, patologii i biomechaniki ruchu.

Efekty kształcenia:

Wiedza:

EK1: Posiada wiedzę dotyczącą rozwoju poszczególnych narządów i całego organizmu oraz rozwoju osobniczego człowieka.

EK2: Zna zastosowanie i mechanizmy oddziaływania tzw. specjalnych metod fizjoterapeutycznych stosowanych w poszczególnych jednostkach chorobowych. Potrafi ocenić niekonwencjonalne metody terapii.

EK3: Zna terminologię i posiada podstawową wiedzę z zakresu nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej w zakresie właściwym dla kierunku fizjoterapia.

Umiejętności:

EK4: Wykorzystuje wiedzę z zakresu budowy anatomicznej i funkcjonalnej poszczególnych narządów i układów organizmu dla realizacji procesu usprawniania.

EK5: Wykonuje zabiegi z zakresu kinezyterapii, elementów terapii manualnej, fizykoterapii i masażu leczniczego; planuje i realizuje działania fizjoterapeutyczne.

EK6: Dobiera, demonstruje i przeprowadza ćwiczenia ruchowe z pacjentami w różnym wieku z różnymi rodzajami dysfunkcji, potrafi wykorzystać w programie fizjoterapii elementy różnych metod kinezyterapeutycznych.

Kompetencje społeczne:

EK7: Realizuje zadania w sposób zapewniający bezpieczeństwo własne i otoczenia, w tym przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przeciwpożarowych.

EK8: Wykazuje się aktywną postawą i dbałością o poziom sprawności fizycznej niezbędny dla wykonywania działalności zawodowej, demonstruje postawę promującą zdrowie i aktywność fizyczną

Treści kształcenia:

Wykłady:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
W1	Terminologia, klasyfikacja i epidemiologia zaburzeń ze spektrum autyzmu. Autyzm wczesnodziecięcy wg Kanner. Pojęcie "spektrum zaburzeń autystycznych". Cechy i zachowania autystyczne. Triada zaburzeń charakterystycznych dla autyzmu. Epidemia autyzmu.	2
W2	Deficyty w rozwoju społecznym i emocjonalnym. Rozpoznawanie, ekspresja i regulacja emocji. Kompetencje społeczne. Tworzenie wspólnego pola uwagi, naśladowanie, udział w interakcjach społecznych. Zainteresowanie kontaktem z innymi osobami. Typologia Wing.	2
W3	Komunikowanie się: komunikacja niewerbalna i rozwój językowy. Ograniczone wzorce zachowania, aktywności i zainteresowań. Rozwój intelektualny osób z autyzmem. Osoby "wysoko" i "nisko" funkcjonujące. Profil zdolności intelektualnych. Wysepkowe zdolności. Deficyty poznawcze (teoria umysłu, funkcje wykonawcze, centralna koherencja).	2
W4	Przyczyny zaburzeń autystycznych. Rola czynników genetycznych i środowiskowych. Neuroanatomiczne i neurofizjologiczne korelaty autyzmu. Diagnozowanie zaburzeń ze spektrum autyzmu. Wczesne wykrywanie autyzmu. Metody, narzędzia diagnostyczne. Diagnoza różnicowa.	2
W5	Terapia, edukacja i rehabilitacja osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu. Podejścia terapeutyczne. Wczesna interwencja. Efektywność terapii. Problemy rodziny z dzieckiem z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.	1
W6	Neuroanatomiczne i neurofizjologiczne aspekty autyzmu. Napięcie mięśniowe dzieci z autyzmem. Patologiczne wzorce ruchowe.	1

Zajęcia praktyczne:

Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin
ĆW1	Zajęcia organizacyjne. Wprowadzenie do tematu. Terminologia oraz klasyfikacja zaburzeń ze spektrum autyzmu. Cechy i zachowania autystyczne. Triada zaburzeń charakterystycznych dla autyzmu.	2

ĆW2	Rehabilitacja osób z zaburzeniami ze spektrum autyzmu. Podejścia terapeutyczne. Wczesna interwencja. Efektywność terapii.	2
ĆW3	Terapia taktylna - teoria i praktyka.	3
ĆW4	Masaż Shantala oraz masaż sensoryczny dla dzieci z autyzmem – teoria i praktyka.	2
ĆW5	Terapia odruchów według Swietlany Masgutowej – podstawy teoretyczne i praktyczne.	2
ĆW6	Specyfika zabaw ruchowych u dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu. Integracja sensoryczna.	2
ĆW7	Planowanie indywidualnej terapii dla dziecka z autyzmem – zaliczenie.	2

Metody kształcenia:

1. Wykład informacyjny.
2. Zajęcia praktyczne.
3. Pokaz, praca ze współwiczącym.

Całkowity nakład pracy studenta:

Godziny kontaktowe (wykład, ćwiczenia, laboratorium, seminarium, projekt, konsultacje, obecność na egzaminie itd.)	25
Przygotowanie się do zajęć, w tym czytanie wskazanej literatury	10
Przygotowanie się do kolokwium	10
Przygotowanie się do egzaminu	0
Inne	2
Razem	50
Liczba punktów ECTS dla modułu kształcenia	2
Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć praktycznych, laboratoryjnych, projektowych i praktyk zawodowych	1

Weryfikacja osiągnięcia efektów kształcenia

Z zakresu wiedzy	Efekty kształcenia do przedmiotu
Oceny : 51-60% prawidłowych odpowiedzi – 3,0 61-70% prawidłowych odpowiedzi – 3,5 71-80% prawidłowych odpowiedzi – 4,0 81-90% prawidłowych odpowiedzi – 4,5 91-100% prawidłowych odpowiedzi – 5,0	EK1, EK2, EK3,
Z zakresu umiejętności	Efekty kształcenia do przedmiotu
Sprawdzian umiejętności i wiedzy: • zaliczenie praktyczne (obserwacja wykonawstwa), • realizacja zleconego zadania, Kryteria ocen z zakresu umiejętności i wiedzy ocenianych przez prowadzącego:	EK4, EK5, EK6,

5,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dobiera i wykonuje odpowiednią metodę usprawniania dziecka z autyzmem. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje najwyższe oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 4,5 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dobiera i wykonuje odpowiednią metodę usprawniania dziecka z autyzmem. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 4,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dobiera i wykonuje odpowiednią metodę usprawniania dziecka z autyzmem. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 60% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 3,5 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje metody usprawniania dziecka z autyzmem, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 3,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje metody usprawniania dziecka z autyzmem. wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu. 2,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, proponowane metody usprawniania fizjoterapeutycznego w pediatrii i neurologii dziecięcej są nieprawidłowe, większość wymaga korekty ze strony prowadzącego. Brak samodzielności w wykonaniu czynności fizjoterapeutycznych, student nie przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczestniczy nieregularnie na zajęcia, nie jest do nich przygotowany i uzyskuje negatywne oceny z treści programowych realizowanych w ramach przedmiotu.	
Z zakresu kompetencji społecznych	Efekty kształcenia do przedmiotu
Kryteria ocen z zakresu kompetencji społecznych ocenianych przez prowadzącego , kolegów i pacjentów w formie przedłużonej obserwacji postaw i zachowań: 5,0 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. Potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii, myśli i działa w sposób kreatywny. Student samodzielnie i krytycznie uzupełnia wiedzę i umiejętności. Zdobytą wiedzę wykorzystuje w pracy z pacjentami, wzbudza zaufanie wśród pacjentów i pozostałych terapeutów. 4,5 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. Potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. Student samodzielnie	EK7, EK8

uzupełnia wiedzę i umiejętności. Zdobytą wiedzę i informacje wykorzystuje w pracy z pacjentami, wzbudza zaufanie wśród pacjentów i pozostałych terapeutów. 4,0 – Jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. Student uzupełnia wiedzę, wykorzystuje ją do pracy z pacjentami. 3,5 – Prawie zawsze jest otwarty, komunikatywny i wykazuje zrozumienie dla potrzeb osoby chorej. W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. Student stara się uzupełniać wiedzę i wykorzystać ją w pracy z pacjentem i zespołem terapeutycznym. 3,0 – W większości przypadków potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole z uwzględnieniem zasad etycznych fizjoterapii. Student w niewielkim stopniu uzupełnia wiedzę, poprawnie wykonuje powierzone mu zlecenia. 2,0 – Nie wykazuje zrozumienia dla potrzeb osoby chorej. Nie potrafi pracować samodzielnie jak i w zespole, nie uwzględnia zasad etycznych fizjoterapii. Student nie uzupełnia samodzielnie wiedzy i umiejętności, jest nieprzygotowany do zajęć, ma problemy w pracy z zespołem terapeutycznym, nie wykorzystuje wiedzy i informacji uzyskanej od pozostałych członków zespołu.	
--	--

Kryterium oceny efektów zajęć praktycznych:

Ustalenie oceny końcowej z ćwiczeń odbędzie się na podstawie ocen częściowych otrzymanych przez studenta w czasie trwania zajęć i obecności na zajęciach. W przypadku nieobecności obowiązkowe jest odrobienie zajęć z inną grupą zgodnie z zasadami zaliczania przedmiotu. Ocena końcowa z ćwiczeń obliczana jest według wzoru 75% oceny umiejętności + 25% oceny kompetencji społecznych.

Metody weryfikacji efektów kształcenia przedmiotu:

Ocena formująca:

- kolokwium
- sprawdzian praktyczny
- aktywność podczas zajęć
- obserwacja zachowań

Ocena podsumowująca:

Średnia ważona ocen formujących

Tabela odniesień dla modułu kształcenia

Efekt kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów kierunkowych	Cel kształcenia	Treści programowe	Metody kształcenia	Metody weryfikacji efektów kształcenia

EK1	K_W07	Cel1 Cel2	W1-W6	Wykład informacyjny	Kolokwium
EK2	K_W25	Cel1	W1-W6	Wykład informacyjny	Kolokwium
EK3	K_W33	Cel1	W1-W6	Wykład informacyjny	Kolokwium
EK4	K_U03	Cel1 Cel2	W1-W6 ĆW1-ĆW7	Wykład informacyjny. Zajęcia praktyczne.	Kolokwium
EK5	K_U08	Cel2	ĆW1-ĆW7	Zajęcia praktyczne. Pokaz, praca ze współwiczającym	Aktywność podczas zajęć - obserwacja zachowań. Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK6	K_U11	Cel2	ĆW1-ĆW7	Zajęcia praktyczne. Pokaz, praca ze współwiczającym	Aktywność podczas zajęć - obserwacja zachowań. Zaliczenie praktyczne na ocenę
EK7	K_K09	Cel2	ĆW1-ĆW7	Zajęcia praktyczne.	Zaliczenie praktyczne na ocenę Obserwacja
EK8	K_U11	Cel2	ĆW1-ĆW7	Zajęcia praktyczne.	Zaliczenie praktyczne na ocenę. Obserwacja

Literatura podstawowa:

1. Attwood, T., Zespół Aspergera. Poznań: Wyd. Zys i S-ka, 2000
2. Bobkiewicz-Lewartowska L., Autyzm dziecięcy, zagadnienia diagnozy i terapii. Kraków: Oficyna Wyd. Impuls 2000
3. Frith U., Autyzm. Wyjaśnienie tajemnicy. Gdańsk: GWP 2006
4. Sabik M., Szczypczyk A., Zabawy dla dzieci z autyzmem, Wydawnictwo Harmonia 2012
5. Jaklewicz H., Autyzm wczesnodziecięcy, *Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 1993*
6. Kranowitz Carol Stock, *Nie-zgrane dziecko w świecie gier i zabaw zajęcia dla dzieci z zaburzeniami przetwarzania sensorycznego, Harmonia 2012*
7. Pisula E., Autyzm, przyczyny, diagnoza, terapia, Harmonia 2014

Literatura uzupełniająca:

1. Szatmari, P. (2004). Uwięziony umysł. Opowieści o ludziach z autyzmem. Kraków: Wyd. Znak 2004
2. Pisula E., Autyzm. Od badań mózgu do praktyki psychologicznej, GWP, Gdańska 2012